

være Spørgsmaal om en vis Begrændsning for, hvad der skal henføres under den ene eller den anden af de her opstillede Kategorier, som maa overlades til Regjeringen; men jeg kan ikke tænke mig, naar Kirkeaaedet var bragt til veie og i Virksomhed, at da ikke Statsmyndigheden maatte, naar et Spørgsmaal, som kunde tillægges nogenjomhelst indgribende Betydning, kom frem; hvad enten det fremkom fra Regjeringen eller, hvad der ogsaa kunde tænkes muligt, fra Rigsdagens Side, nødvendigt iye til Kirkeaaedet for at erholde en Udtalelse eller Betænkning over samme.

Drejer: Jeg hører til dem, der troe, at der er overveienende Grunde tilstede for allerede nu at ønske en Ordning af Kirkens Forfatning. Der er ogsaa Meget og Væsentligt i det foreliggende Forslag, den tiltaler mig, og naar jeg udtaler Tvivl med Hensyn til et Par Bestemmelser i det Afnit, der nu er under Forhandling, er det kun for om muligt at se disse Tvivl bortryddede og saaledes deslettere komme til Beslutning om, hvorledes jeg ved Afstemningen skal forholde mig. Jeg skal ikke lægge afgjørende Vægt paa den Betænkkelighed, jeg har med Hensyn til Bestemmelsen i § 2, der ordner Sammensætningen af Kirkeaaedet. Jeg mener vel, at det vilde have været rigtigere, hvis Antallet af de geistlige og verdslige Medlemmer ikke havde været lige stort, og at de Sidstes Tal burde have været det overveienende. Imidlertid er dette, som sagt, for mig ikke noget Afgjørende. Vigtigere forekommer mig derimod Bestemmelsen i § 3 og den Betænkkelighed, som den vækker hos mig, idet den nemlig tillægger Kirkeaaedet en besluttende Myndighed i de reent kirkelige Sager. Denne besluttende Myndighed sager jo imidlertid vel sin Begrændsning ved Bestemmelsen om, at Beslutningen skal forelægges den hele Folke-representation; og vil altsaa kun i Virkeligheden komme til at betyde, at ligesom Kongen har et Veto, saaledes skal ogsaa Rigsdagen tillægges et saadant, men om der ikke netop i Bestemmelsen, saaledes formuleret, maatte ligge en Grund til Betænkkelighed, idet en det, der for mig er noget uklart. Det forekommer mig, at Kirken vilde have al Betryggelse ved

det kongelige Veto, om end Folke-representationens Ret udstræktes noget videre end til et blot Veto, og at, naar det tilstede Folke-representationen — Rigsdagen — at tilbagevise eller afflaae en Beslutning, der da maaskee ligesaa vel kunde være Grund til at tilstaae Folke-representationen Ret til at indlade sig paa Forandringer i en af Kirkeaaedet tagen Beslutning, idet Beskyttelse imod Forandringer, der ikke kunde træde i Virksomhed, dog vilde være givet ved det kongelige Veto. Jeg skulde derfor maaskee være tilbøielig til at antage, at det vilde være heldigere, hvis Bestemmelserne i § 3 bleve saaledes stillede, at Kirkeaaedet ubetvinget skulde forelægges de reent kirkelige Sager; men med Hensyn til blandede Sager kun tilstaaes Ret til i Regelen at erholde disse Sager forelagt. Jeg har troet at burde udtale dette allerede nu, for om muligt ved Dplysninger af det ærede Udvalg at blive bragt til at finde mine Tvivl have, eller saaledes klarede, at jeg derefter med Sikkerhed kan afgive min Stemme. Endelig havde jeg ogsaa ønsket at finde i Forslaget, om ikke en fuldstændig ydømmende Dypregning af hvad der skal henregnes til de blandede og hvad til de reent kirkelige Sager, saa dog en Bestemmelse om, hvem der i Tvivlstilfælde har Afgjørelsen af, hvad der skal henregnes til den ene eller anden Art af disse Sager.

Jesperen: Jeg kunde have ønsket at udtale mig over Lovforslaget i dets Heelhed for at motivere, hvorfor jeg ikke kan stemme derfor, men da det kun er enkelte Paragrapher, der ligge for, saa veed jeg ikke, hvorvidt det er tilladt at tale om Lovforslaget i dets Heelhed, og jeg kan saa maaskee ogsaa sige Betænkkelighed dertil paa et senere Stadium af Sagen.

Formanden: Hvis dette Spørgsmaal er rettet til Formanden, skal jeg bemærke, at det, der foreligger til Forhandling, kun er de enkelte Paragrapher.

Ordføreren: Jeg har kun med Glæde funnet modtage af den høitærede Kultusminister den isornye Udtalelse af, hvorledes han